

11.6.2023 - Chrám Boží nebo dílna satanova 2

Čtení: 1 Petra 2,1-25

Písně: 421, 704, 560, 719, Vyvyšuji Tebe Pane, Vžívám a chválím Tvé jméno

Štěpán Marosz

Drazí bratři a sestry, posluchači nebo čtenáři, minulou neděli jsme si představili člověka, v jehož srdci se zabydlely následující hříchy: **Páv** představuje **hřích pýchy**. **Kozel** je výrazem **neřesti, smilstva, cizoložství**. **Vepř** ztělesňuje **opilství a žravost**. **Želva** **lenost**, která **prokrestinuje a čarodějnictví (kombinuje)**. **Leopard** **nenávist, hněv, špatná nálada. Hadžárlivost**. **Ropuch** představuje **lásku k penězům a lakotu**. **Satan – Otec lži**. Tento obraz ukazuje srdce člověka, jehož bible nazývá „hříšníkem“ t. zn. srdce, které je vedeno duchem tohoto světa a přáními a žádostmi těla. To je ten pravý obraz srdce, takový, jak ho vidí Bůh. Je z toho cesta ven ...

2. obraz – Tento obraz představuje srdce člověka osvědčeného, který začíná Boha hledat. Anděl drží meč, Slovo Boží, - „Slovo Boží je živé, mocné a ostřejší než jakýkoli dvousečný meč; proniká až na rozhraní duše a ducha, kostí a morku, a rozsuzuje touhy i myšlenky srdce.“ Žid. 4,12 „A jako je lidem uloženo jednou zemřít a potom přijde soud...“ „Smrt je odplata za hřích“ „Avšak zbabělci, nevěrní, nečistí, vrahové, cizoložníci, zaklínači, modláři a všichni lháři najdou svůj úděl v jezeře, kde hoří oheň a síra. To je ta druhá smrt.“ Zjev. 21,8 Tady anděl drží v druhé ruce lebku. Tady umírá hříšník, i my jednou zemřeme, pokud nepřijde PJK. Naše tělo, které tak máme rádi a o které tak pečujeme až zbožňujeme – umírá a zahnije, v zemi sežerou červy. Ale duše a duch náš budou žít věčně a jednoho dne se musí objevit před Božím trůnem. Vidíme zde člověka, který naslouchá Božímu slovu a jeho srdce se otvírá Boží lásce. Boží duch začíná jeho srdce proměňovat, který bylo zatemněno hříchem. Boží světlo proniká do jeho chrámu a vyhání veškerou temnotu v podobě zvířat – hříchu. A proto dovolme Ježíši, který je světlem světa, aby sestoupil do tvého srdce, jak to vidíme na tomto obrázku. „„Já jsem světlo světa; kdo mě následuje, nebude chodit ve tmě, ale bude mít světlo života.“ An 8,12 Ze své síly nebo moudrosti, nikdy nezaženeme tmu. Ten jediný, nejjednodušší, nejjistější a nejrychlejší prostředek k zahnání tmy je nechat vstoupit světlo do našeho srdce. Ano měsíc i hvězdy osvětlují temnotu, ale když ustoupí temnota i s těmito malými světly. Ježíš je „slunce spravedlnosti“. Když Ježíš vstoupil do chrámu – vyhnal všechny ven, kteří tam konali nepravosti a řekl: „Je psáno: ‚Můj dům bude zván domem modlitby,‘ ale vy z něho děláte doupě lupičů.“ Mat 21,13 Naše srdce jsou vyvolena a stvořena, aby byla Božími chrámy, Jeho domem. On chce v něm přebývat, naplní ho Duchem Božím, svojí láskou, svojí radostí. PJK nepřišel jen pro to, aby nám hříchy odpustil ale přišel, aby nás vysvobodil z moci hříchu. „Když vás Syn osvobodí, budete skutečně svobodni.“ Jan 8,36

3. obraz – Představuje nám hříšníka, který se sklání a činí pokání. Rozpomíná se na množství hříchu, kterých se dopustil a za které JK zemřel na kříži. Když vidíme kříž, který mu odhaluje anděl slova Božího, jeho srdce je dotčeno a člověk činí pokání(vyznání) a je u toho jeho srdce zarmouceno nebo také mysl. Když si představí tu velkou lásku Boží, která je zjevena v PJK tak začíná ta láska do srdce a začíná rozumět to, že PJK Boží Syn přišel odejmout hříchy, za které On umíral na kříži prokletí za mne a tebe. Skutečnost, že PJK byl ... to vše co se stalo na Golgotě nás hluboce zarmoucuje, když litujeme a vyznáváme své hříchy. A nyní pak, když čteme Boží slovo, tak můžeme se v něm vidět jako v zrcadle. Vidíme, jak daleko jsme se vzdalovali od Boha a jak velmi překročili Boží přikázání. Je zarmoucen tak a když vylévá(vyznává) své srdce před Bohem: Jestliže však chodíme v světle, jako on je v světle, máme společenství mezi sebou a krev Ježíše, jeho Syna, nás očišťuje od každého hříchu. 1. Jan 1,7 „Hospodin je blízko těm, kdo jsou zkruseni v srdci, zachraňuje lidi, jejichž duch je zdeptán. Žalm 34,19 Dále čteme: „Laskavě pohlédnu na toho, kdo je utištěný a na duchu ubitý, kdo se třese před mým slovem.“ Izaj. 66,2b. Duch Boží nám opakuje Ježíšova slova: Synu můj, dcero má jdi v pokoji odpuštěný jsou ti hříchy a nehřeš více. A pořád vidí tu prolitou krev na kříži za mne a tebe. Víc a více pak poznáváme to ulehčení z břemen hříchu. Ta skutečnost že „Byl v opovržení, kdekdo se ho zřekl, muž plný bolestí, zkoušený nemocemi, jako ten, před nímž si člověk zakryje tvář, tak opovržený, že jsme si ho nevážili. Byly to však naše nemoci, jež nesl, naše bolesti na sebe vzal, ale domnívali jsme se, že je raněn, ubit od Boha a pokořen. Jenže on byl proklán pro naši nevěrnost, zmučen pro naši nepravost. Trestání snášel pro náš pokoj, jeho jizvami jsme uzdraveni.“ Izaj. 53,3-5 Světlo DS nyní naplňuje jeho srdce, které bylo před tím znečištěno a plné temnoty. Pojďte, projednejme to spolu, praví Hospodin. I kdyby vaše hříchy byly jako šarlat, zbělají jako sníh, i kdyby byly rudé jako purpur, budou bílé jako vlna. Izaj 1,18 A tak už nyní: „Tak Boží Duch dosvědčuje našemu duchu, že jsme Boží děti.“ Řím 8,16 Je si pak jist, že „každý kdo věří v Něho nezahyne, ale má život věčný“ neboť „V něm jsme vykoupeni jeho krví a naše hříchy jsou nám odpuštěny pro přebohatou milost,“ Efez 1,7 Hříšné myšlenky i žádosti udělaly místu horkému přání žít jen pro Hospodina a Jemu sloužit, Jeho milovat ... V tomto obrazci jsou všechny hříchy mimo srdce člověka. Satan ovšem nerad vyklidí pozice a pohlíží zpět aby mohl opět vtrhnout. A proto nás PJK napomíná abychom byli bděli a modlili se, abychom ďáblu řekli jasné NE.

4. obraz – Tento obraz okazuje věrného, který našel dokonalý pokoj a odpuštění skrze našeho Vykupitele PJK: „Já však se za nic nechci chlubit ničím, leč křížem našeho Pána Ježíše Krista, jímž je pro mne svět ukřižován a já pro svět.“ Galat 6,14 Ježíš zemřel na kříži, „abychom zemřeli hříchům a byli živi spravedlnosti.“ 1 Petra 2,24b a dále „Žijte z moci Božího Ducha, a nepodlehnete tomu, k čemu vás táhne vaše přirozenost.“ Galat 5,16. Vidíme tam sloup, na kterém byl Ježíš svlečen a přivázán a pak dŕtky, kterými Ho bili. Trest spočinul na NĚm abychom

my měli pokoj, To On byl zbičován místo mne. Herodes a lidé jeho se mu posmívali, pak ho vysvlekli vložili na něj purpurový plášť, pak bili koštětem a trnovou korunu mu dali na hlavu pak odvedli, aby Ho ukřižovali. Je noho křesťanu, kteří jsou jen podle jména ... vše kolem náboženskosti ... ale pak znovu Krista křižují: „Ne každý, kdo mi říká ‚Pane, Pane‘, vejde do království nebeského; ale ten, kdo činí vůli mého Otce v nebesích.“ Mat 7,21 Je tam také měšec – Jidášův za zradu PJK. Za 30 stříbrných, byla to láska k penězům, která se zmocnila jeho srdce a zatemnila jeho mysl. Svítlna, řetěz tak to svědčí o té noci, kdy žoldnéři zajali JK. Pak kostky na los o Jeho oděv, aby se naplnilo proroctví. Oloupili Ježíše o vše. Pak Ho zavrhli a řekli: „Nechceme, aby nad námi panoval“ Lidé si přeji všechna požehnání od Hospodina, svit slunce i déšť ale nechtějí se podříditi jediné autoritě Boží. Jsou lidé, pro které existuje Bůh jen v čase nouze a trápení nebo svých vlastních práv. Žoldnéři prorazili bok PJK a z jeho boku vytekla krev a voda. Kohout – zakokrhal před tím, než Petr 3x zapřel, ale pak hořce litoval a činil pokání. Jak je to s námi, vyznáváme se Ježíši a chceme jít s Ním? Nebo máme pořád strach z lidí, co oni na to řeknou? „Každý, kdo se ke mně přizná před lidmi, k tomu se i já přiznám před svým Otcem v nebi; kdo mě však zapře před lidmi, toho i já zapřu před svým Otcem v nebi.“ Mat 10,32-33 Ježíš také říká: „Kdo nenese svůj kříž a nenásleduje mne, není mne hoden.“ Mat 10,38. Požehnaný ten, kdo stojí na skále: Ježíši!

5. obraz – Na tomto obraze vidíme očištěné a posvěcené srdce hříšníka, skrze milost a milosrdenství Hospodinovo. Toto srdce se stalo skutečným chrámem Božím, příbytkem DS Boha Otce i Syna. Podle Ježíšova slibu: „Kdo mě miluje, bude zachovávat mé slovo, a můj Otec ho bude milovat; přijdeme k němu a učiníme si u něho příbytek.“ Jan 14,23 Skrze JK nám Bůh žehná a miluje nás a pozvedává. Toto srdce je nyní chrámem Božím. Všechna zvířata jsou zahnána pryč, na jejich místě vidíme Duchu Božího, Duchu Pravdy. Tam kde dříve bylo sídlo hříchu a hříšného jednání, tak nyní tam jsou ovoce Duchu. „Láska, radost, pokoj, přívětivost, dobrota, víra, pokora, cudnost.“ Stáváme se nyní skutečně ratolesti na vinném kmeni JK a tato ratolest přináší ovoce. A cele toto tajemství je v tom, že zůstáváme Kristu a Kristus a Jeho slovo v nás. (o ratolestech a vinném kmeni Jan 15,1-10) Protože je člověk naplněn Duchem Božím, má moc zvítězit nad tělem a jeho žádostmi a ukřižovat svého starého člověka. Už pak nežije tento člověk, aby ochutnával tento svět, ale aby žil z víry: „V tom je totiž láska k Bohu, že zachováme jeho přikázání; a jeho přikázání nejsou těžká, neboť kdo se narodil z Boha, přemáhá svět. A to vítězství, které přemohlo svět, je naše víra. Kdo jiný přemáhá svět, ne-li ten, kdo věří, že Ježíš je Syn Boží?“ 1 Jan 5,3-5. Žijeme pak v lásce Boží, která je nekonečná: „Blaze těm, kdo mají čisté srdce, neboť oni uzří Boha.“ Mat 5,8 Sám král David věděl, že největší bitva se odehrává v jeho vlastním srdci, i když měl všechna bohatství a výhry nad nepřáteli. Byl si vědom své vlastní bezmocnosti, a proto v modlitbě prosí: „Odvrať

svou tvář od mých hříchů, zahlad' všechny moje nepravosti. Stvoř mi, Bože, čisté srdce, obnov v mém nitru pevného ducha.“ Žalm 51,11-12

Nikdo nemůže své srdce očistit a vyhnat všechny hříchy. Když se ale člověk před Bohem opravdově skloní jako David a prosí o to, aby mu daroval nové srdce, pak je to Bůh, který to také učiní. Bůh nechce náš roztrhaný šat lítosti, nechce spravovat naše hadry naší samo spravedlnosti. Nepotřebuje naše často marné sliby, že chceme učinit z našich srdcí příbytek Boží. On chce nám pomoci a dál nám zaslíbení: „Pokropím vás čistou vodou a budete očištěni; očistím vás ode všech vašich nečistot a ode všech vašich hnusných model. A dám vám nové srdce a do nitra vám vložím nového ducha. Odstraním z vašeho těla srdce kamenné a dám vám srdce z masa. Vložím vám do nitra svého ducha; učiním, že se budete řídit mými nařízeními, zachovávat moje řády a jednat podle nich.“ Ezechiel 36,25-27. Bůh potvrdil táto slova v NZ a zapečetil krvi PJK. Je tam také anděl. On je určen k tomu, aby se postavil valem kolem srdce člověka a chránil ty co dědičné obdrží život věčný. A také se boji Hospodina. Žalm 34,8; Žalm 91; Daniel 6,22; Mat 2,13 .... Je tam také ďábel, stále krouží kolem, je naštván, že už není v tom srdci a hledá příhodnou příležitost k útoku, nebo skulinku: „Bud'te střízliví! Bud'te bdělí! Váš protivník, ďábel, obchází jako ,lev řvoucí' a hledá, koho by pohltil.“ 1 Petra 5,8 a pozor je to lhář a mistr převleku ....

Proto volej k Bohu, který je hotov osvobodit tě skrze Ježíše Krista, který přišel na svět, aby hříšníky zachránil a aby zlomil moc satana, která má nad námi převahu pro naše hříchy. On je naše záchrana. Stojíš před Bohem, který zná všecka tvá tajemství a vidí všechny tvé tajné myšlenky a tajné skutky. Je nemožné, aby ses schoval před Bohem, abys ukryl před Ním svoje jednání. On, který stvořil naše ucho. -- On by neměl slyšet? Který stvořil oko – neměl by vidět? „Na cesty každého jsou upřeny jeho oči, on každý krok vidí. Není temnoty ani šera smrti, kde by se mohli skrýt pachatelé ničemností.“ Job 34,21-22. „Neboť oči Hospodinovy obzírají celou zemi, takže se mohou vzchopit ti, jejichž srdce je cele při něm. Ale v této věci jsi jednal jako pomatenec, a od nynějška budeš muset válčit.“ 2 Par. 16,9, „Ježíš jim však nesvěřoval, kdo je, poněvadž všechny lidi znal“ Jan 2, 24. Neboť: Blaze tomu, z něhož je nevěrnost sňata, jehož hřích je přikryt. Blaze člověku, jemuž Hospodin nepravost nepočítá, v jehož duchu není záludnosti. Žalm 32,1-2. Ještě dnes Ježíš volá: „Pojďte ke mně, všichni, kdo se namáháte a jste obtíženi břemeny, a já vám dám odpočinout.“ Matouš 11,28.